

A „vad hegyek és nyirkos völgyek világában, akad egy-egy szelíd, verőfényes, füves-virágos térség. Szelíd domboldal rendezesen. Nyílt, világos hely az ilyen, mint a mosolygás. A nap korábban kel itt és későbbben nyugszik, mint a mély völgyekben, és a szél, aki örökké fúj a Vlegyásza felől, itt az se sír úgy, mint másutt.” (Kós Károly: Varju nemzetség)

Tapasztalatok a bölcs diák táborban

Kolozs megye, Kalotaszentkirály, 2016. július vége, 40 diák, 1 tábor. De hogy mi is ez a tábor, és mit jelent nekünk? A hatodik alkalommal megszervezett bölcs diákok tábora, ami minden egyes táborozónak, felkészítőnek és szervezőnek hatalmas élményt nyújt. Kérlek, itt hagyd abba az olvasást, ha te ezzel nem értesz egyet! :D

A táborban nemcsak új embereket ismerhetünk meg, nemcsak új barátságok, esetleg szerelmek szövődhetnek, hanem rengeteg tapasztalattal is gazdagodhatunk, hiszen a tábor keretén belül nagyon sok színes program várja a bölcs diákokat. *(folyt. a 6. oldalon)*

Kalotaszegi hagyományőrzés... Kalotaszeg Erdély észak-nyugati részén helyezkedik el, hegyekkel körülvéve. Három tájegységre tagolódik: Felszeg, Alszeg és Nádasmente. A középkorban kialakult sajátos népies építészeti stílus főleg a templomokon látszik napjainkban is, de fellelhető a házakon is, melyek berendezésében egyedi darabok a festett bútorok, amiket a lány hozományként kap. A Kalota-patak szegletében kialakult erdélyi néprajzi tájon a történelmi örökségeiket is őrzi az egyik leggazdagabb magyar viselet. Kalotaszeg népviseletére a színek tobzódása, változatos formavilága és a ruhadarabok sokasága jellemző. Népviseletüket máig őrzik, és ünnepekkor is ezt viselik.

Népszokásaik egyházi ünnepekhez kapcsolódnak, vagy családi eseményekhez fűződnek. Leggazdagabb a karácsonyi ünnepkör. Az ünnepeket a karácsonyi kántálás nyitja meg, amikor a legénycsapat énekszóval végigjárja a házakat és sorra mindenkinek boldog karácsonyt kíván. Ezt követi a másod- és harmadnapi Istvánok és Jánosok köszöntése. Hangulatos eseménye az ünnepsornak az istentiszteletet követő templom előtti tánc. A húsvéti ünnepkor, nagypénteken gyászosba öltöznek és templomba vonulnak. A kalotaszegiek a legtöbb faluban ma is tartanak húsvéti bált. A tojásfestés és locsolás nemrég vált általánossá a vidéken. Pünkösdre a lányok és legények felöltik a hagyományos viseletet, a frissen konfirmált lányok ekkor teszik fel először a pártát.

A családi eseményekhez fűződő szokások körül megemlíthetjük a keresztelest, esküvőt és temetést. A keresztelest alkalmával a fűkoma-pár tartja keresztvíz alá a gyereket, a többi meghívottat lógókoma-pároknak nevezik. Kalotaszegen a református lakosság számára jelentős esemény a konfirmáció, melynek során a gyerek ifjúvá, a gyülekezet felnőtt tagjává válik. Kalotaszeg az erdélyi magyarság hímezésekben leggazdagabb vidéke a sokféle hímező technikát, a hímezett holmi mennyiségét és a hímezés kivitelezését illetően. Egy színnel, vörössel, kézzel, ritkábban feketével varnak, pamutszállal.

Ebben a térségben is a táncalkalmak az emberélet fordulóihoz és az év jeles napjaihoz kapcsolódtak. Táncrendjükben jelen van a legényes, a csárdás és a szapora. Jelenleg is minden évben megrendezik a Nemzetközi kalotaszegi népzene és néptánc tábort.

Szerzők: Kerék kötők (Kádár Johanna, Rigmányi Éva Johanna, Sütő Róbert, tanáruk Balogh Judit)

KOMMUNIKÁCIÓ – JÁTÉK – ISMERKEDÉS

Tavalyi dévai pozitív tapasztalataink után idén is izgatottan vártuk a „Bölcs diákok” tábort, mert reménykedtünk abban, hogy nagyon jól fog telni, jó lesz a társaság és szoros, tartós barátságok születnek ismét. A keddi nap az ismerkedésről szólt. Már a délelőtti folyamán meggyőződünk, hogy egy tartalmas, változatos, játékos nap következik.

Kinga és Beni segítségével betekintést nyerhettünk a kommunikációs játékok világába. Az „ujjas”, állatos és a zsip – zsup nevű játékok lehetővé tették, hogy jobban megismerjük egymást.

A későbbiekben olyan feladatokat kaptunk, melyeknek köszönhetően nemcsak általános dolgokat tudhattunk meg egymásról, hanem egymás személyiségét is felfedezhettük. Kisebb csapatokra osztva újabb kihívások előtt álltunk: közösen nevet, logót, kabalát és bemutatkozó szöveget kellett előkészítsünk. A csapattagok aktív együttműködésének köszönhetően változatos és szellemes bemutatkozások születtek.

Úgy gondoljuk, hogy minden csapat nagyon ügyesen teljesítette feladatát. Mindenki latba vetette kreativitását, eredetiségét, humorát, színes egyéniségét, meggyőzőképességét, s nem utolsó sorban csapatszellemét. Mint az egész éves verseny során most is mindenki arra törekedett, hogy a lehető legjobban teljesítsen.

Sikeres délelőtti volt. Szerintünk mindenkinek sikerült ráhangolódni a játékokra, csapatmunkából nem volt hiány és ennek köszönhetően máris úgy érezzük, hogy a „BÖLCS DIÁKOK” családjába tartozni jó. Köszönjük szépen programvezetőinknek, hogy lehetővé tették ezt a szép és tartalmas délelőtti tevékenységet.

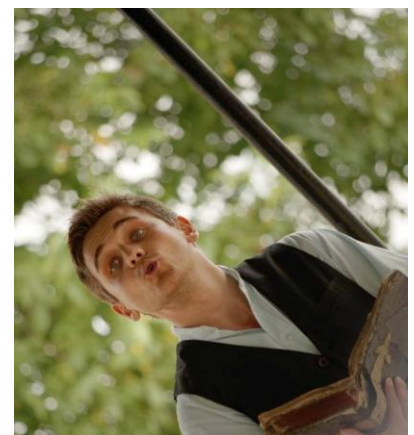
Szerzők: Bookninox (Fejér Izabella, Novák Csilla, Péter Erzsébet, tanáruk Józán Erzsébet)

A kiadós ebéd után kezdődhetett a kommunikációs nap második része. A borús idő és az eső nem húzta keresztül számításainkat: a Bölcs Diákok kedve nem lankadt el, sőt, a játékokban odaadással és jókedvvel vettek részt, már az álmoságtól eltekintve.

A játékok segítettek összerázni a csapatot, elűzni az étkezések alatti kínos csendet. Idén nemcsak a táborban, hanem a játékokban is az állatok „domináltak”- és ezt nem a baglyokra értjük. Találkoztunk pingvinekkel, oroszlánokkal, tigrisekkel, zebrákkal, zsiráfokkal és egy felbecsülhetetlen eszmei értékű 2500 eurós csacsival is. A tevékenységek során nem csupán az állatkertbe sikerült betekintést nyerni, hanem a szó szoros értelmében közelebb kerültünk egymáshoz a „vonatos-táncolás” játék alkalmával. Más tudományágakat is felölelt a kommunikációs program, például a szabad asszociációs játéknál arra törekedtünk, hogy ne legyünk kisült agyú négyatomos molekulák. Ezután meggyőződhattunk róla, hogy a vidámságunk és eddigi ismereteink nem elegendőek ahhoz, hogy megfelelően reagáljunk le egy Holdon végrehajtott kényszerleszállást. A születésnapok sorrendbe állításánál, amikor több tucat zokni tömény szaga serkentően hatott az érzékeinkre, rájöttünk, hogy a nonverbális kommunikáció nagyobb mértékben érvényesül. Ezen élményeket köszönjük az ötletgazdáknak és a programlebonnyítóknak, Kingának és Beninek.

„Általvonult templomi népség
Belémköltözött áhítata
S e percben a Kalota partján
Biztosság, nyár, szépség és
nyugalom.”

Folyt. az előző oldalról...

A nap végén betekintést nyertünk a kalotaszegi tájegység történelmébe Marosán Csaba és Józán Erzsébet 4^{1/2}-5 órás előadásával. Két különböző megvilágításból láthattuk a tájegységet: az előadóművész népszokásokat és híres emberek Kalotaszegen töltött pillanatait, míg a tanár történelmi fejlődésének főbb mozzanatait, földrajzi fekvését és népviseletét mutatta be. A kommunikációs napról tartott beszámolómat egy idézettel zárjuk Ady Endre A Kalota partján című verséből.

Szerzők: Sz²GZs (Gál Andrea Katalin, Széll Orsolya, Zsigmond Regina, tanáruk Korodi László)

Kós Károly nyomában...

A „vad hegyek és nyirkos völgyek világában, akad egy-egy szelíd, verőfényes, füves-virágos térség. Szelíd domboldal rendezen. Nyílt, világos hely az ilyen, mint a mosolygás. A nap korábban kel itt és később nyugszik, mint a mély völgyekben, és a szél, aki örökké fúj a Vlegyásza felől, itt az se sír úgy, mint másutt.”
(Kós Károly: Varju nemzetség)

Méra után egy ilyen mosolygásszerű helyre vezetett a kanyargós, sáros-poros, mezeivirág-illatú utunk, be a fák közé, Kós Károly egykori „fészkéhez”, a Varjúvárhoz.

Az egykori Kós-ház udvarába érve hamar letelepedtünk a ház köré, a fák tövébe, a domboldalba.

Az odavezető sétának köszönhetően nemsokára recsegni kezdtek az ebédes tasakok, s jóízű nagy harapásokkal fogytak a szendvicseink. Jóllakottan hallgattuk Józán Erzsébet tanár előadását, melyben a Varjúvár épülete és sorsa mellett magáról Kós Károlyról is szó esett.

Megtudtuk, hogy kedvelte a magányt, elvonultan szeretett dolgozni. Nem csoda tehát, hogy a Varjúvárat, majd később a létrehozott Varjú-tanyát is eldugott, emberektől távoli helyre álmodta és valósította meg az építész.

A varjúvári látogatás után Sztánára haladt tovább a kis buszkaravánunk. Az alig kétszáz lelket számláló falucskában nagy szeretettel és tisztelettel őrzik Kós Károly emlékét. A helyi református templom különlegesnek számít Kalotaszegen, hiszen hetvennyolc hagyományos festésű kazetta fedi a mennyezetét, emellett varrottasok díszítik a szószéket és az úrasztalát. A templomocska meglátogatása után a lelkész vezetésével a sztánai közösségi házban egy kiállítás keretében megismerhettünk Kós Károly munkásságának egy szeletét. A nap folyamán átérzhettük azt a kóskárolyi lelkületet, ami az építész egész életét, munkásságát végigkíséri: a szülőföldhöz való ragaszkodást, a saját népi értékek megbecsülését.

„Kérem azért az én Istenemet hívó, igaz hittel, hogy áldja meg maradékimat, kik szeretni fogják és meg is tartják ezt a kis világot itt a nagy hegyek között, és kérem az én Istenemet, hogy nehéz kezével sújtson le azokra, akik megunják és elprédálják otthonukat, földjüket, apáik szeretetét”.

Szerzők: jó.K.A.I.D. (Ambrus Dorottya, Bajcsi Anna, Kovács Izabella)

Egy jó este margójára...

A kimerítőnek tűnő Sport-délelőtt után táncoktatók érkeztek hozzánk Kolozsvárról. Rövid ismertetővel bevezették a kalotaszegi táncot, bemutatták azokat a lépéseket, amelyekkel a későbbiekben mi is megismerkedtünk.

Eleinte mindannyiunk számára nehezen ment a ritmusra való lépés, egy idő után viszont hozzászoktunk a hegedűmuzsikához, és kezdtünk ráhangolódni a táncra. Az is hozzátett a hangulathoz, hogy nem számítógépről ment a zene, hanem élőzenénk volt. Négy hegedűs és egy nagybőgős kísért minket, fiatal koruk ellenére pörgősen, teli jókedvvel játszottak nekünk azt, amit mi kértünk tőlük.
(folyt. a köv. old)

bölcs diákok hetilap

A harmadik nap izgalmasan kezdődött, ugyanis mindannyian lelkesen készültünk a megszervezésre kerülő sportnapra. A bemelegítőt már az arra vezető úton elkezdjük, miközben kimentünk a sportpályára. Annak ellenére, hogy forrón sütött a nap, hangulatunk pozitív jellege egyre fokozódott, mindannyiunk arcán ott ragyogott a lelkesedés mosolya. Bemelegítővel kezdtük a napot, aztán következett a ráhangolódás a sokféle stafétajátéokra. A csapattagok összekeverésével eljutottunk addig a pontig, hogy rájöttünk mennyire fontos, hogy ne csak a saját, hanem a más csapatokban lévőkre is figyeljünk.

Összetartás, nevetés, bizalom: e szavak jellemezték a játékokat, amik fizikailag felkészítették a holnapi túrára. A bemelegítőt követő rövid szünetben meglepetésben részesültünk, ugyanis a szervezők fagyival igyekeztek pótolni a már elveszített kalóriákat. Ezután kötélhúzással mérték össze a különböző iskolák csapatai erejüket, ahol minden energiánkat befektettük a győzelem eléréseért. Az élvezetek és az adrenalin azonban legyőzték a fáradtságot, s lihegve bár, de csillogó szemekkel ragadtuk meg a métautót, vagy szaladtunk célbaérésig.

A szervezők figyelmeztetése, miszerint ideje lenne már távoznia, nem volt eléggé meggyőző, de végül a kimerültségnek köszönhetően ugyanazon az úton, ugyanabban a tempóban, ugyanazokkal a ragyogó mosolyokkal indultunk vissza.

Szerzők: *Örökségünk Őrei (Székely-Varga Gyopár, Domokos Boglárka-Orsolya, Füstös Paul, Bányai Boglárka Tímea, tanáruk Finta István)*

Egy jó este margójára...

Bőséges vacsora után kilenckor kezdődött a táncház. A lányok közül néhányan szoknyát kaptak magukra, hogy a hangulat és a kinézet még inkább hasonlítson egy igazi, hagyományos, hajnalig tartó táncházéhoz. Körtáncokkal kezdtük a mulatságot, majd kalotaszegi, később mezőszéki táncokkal folytattuk. Mindannyiunk nevében elmondhatjuk, hogy fantasztikusan éreztük magunkat azon az estén, örültünk, hogy eljöttek hozzánk a zenészek és az oktatók.

Szerzők: *Honfoglalók (Kabai Krisztina Beáta, Erdőközi Petra-Nataly, Orbán Gábor, tanáruk Kovács Nikoletta)*

Legyünk mi is biológusok...

A biológus naphoz érkeve a természet szépségeit csodálhattuk meg. A hegyvidék különleges élővilágát láthattuk, ugyanis a Erdélyi-szigethegységben a Vigyázóra (1837 méter), a Fehér Kövekhez és a Menyasszonyfátyla-vízeséshez túráztunk Markó Bálint, a Babeş-Bolyai Tudományegyetem professzorának vezetésével.

Több érdekes - a területre jellemző - növényvel és állattal ismerkedhettünk meg. A szörfű jellegzetes növényzete a tájnak, nagyobb csemókban található meg szélirányba dőlve. A sisakvirág (*Aconitum*) egy magasszárú, kékes-lilás virágú, mérgező növény is gyakran előfordul ebben a térségben. Többféle orchideát is találtunk itt, köztük nőszőfűvel (*Epipactis*) és kosbor fajokkal, melyek mind védett növények. Ezenkívül a nedves térséget kedvelő körtikét (*Pyrula*) is tanulmányozhattuk. Mindenhol jelen volt a vörös- és feketeáfonya, melyeket a leveleik szerint tanultunk meg megkülönböztetni. A csúcshoz érve és a hegy gerincén a borókabokor és a törpefenyő volt jellemző. Egy patakhoz érve, melynek partján haladva eljutottunk a Menyasszonyfátyla-vízeséshez, Teleki-virágokat, neáncsvirágot, a csalapukat, piros mécsvirágot, erdei gólyaorrt, gyűszűvirágot (*Digitalis*) láttunk. A gombafajok közül rókagombát, rizikét, légyölő galócát, kékhátú galambgombát, párducgalócát láttunk. Az állatok közül is számos ritka fajjal találkoztunk, mint például a védett fecskéfarkú lepkevel. *Folytatjuk...*

Vigyázott ránk a Vigyázó

(A túrázás örömei és viszontagságai)

Egy könnyed buszozás után olyan következett, amire a bölcs diák sem gondolna: létezik egyméteres giliszta. Hol és mikor tudtuk ezt meg? Azon a 2016. július 28-i rendkívül izgalmas túrán, ami rendhagyó biológia-, földrajz-, kémia- és történelemórának is beillene. Mi az, aminek örülhet ilyenkor az ember? A tájnak elsősorban, a Vlegyászáról látható, valahol a messzeségben az éggel egybeolvadó hegy-völgyek láncának, a Fehérkövek imponáló tisztaságának, a Menyasszonyfátyla vízesés fenségesen alázubogó zuhatagának. De ha a részletekre figyelünk, ott van minden, ami szem-szájnak, léleknek, tudatnak ingere: ehettünk áfonyát, szamócát; csodálhattunk harangvirágot, borókát, rezes hölgy mált, sisakvirágot, orchideát, zúzmót; megtudhattuk, milyen fontos a kb. 350.000 pillangófaj számára a hímpora, hogyan különböztethetők meg egymástól a hím és a nőstény békák, a vipera mintázatának a sajátosságát (merthogy azt is egész közelről szemlélhettük), a kékmoszat és a gomba szimbiózisának különlegességét (Mari néni is szereti a tehenét, a tehen is Mari nénit, de Mari néni néha levágja a tehenét).

Igaz, hogy a 18 kilométer hosszú túra során megküzdöttünk az időjárás viszontagságaival is: utunk kezdetén megfélemlítően fúj a szél, esett az eső, fáztunk is. De aztán minden jóra fordult, a nap is kisütött, az edzetlen túrázók is hozzászórtak a hegy törvényeihez és az út kihívásaihoz. Mert vigyázott ránk a Vigyázó.

Szerzők: Bolyai-sokk (Benedek Bianka Krisztina, Czibalmos Szabolcs Attila, György Attila Tamás, Zalányi Eszter Boróka, tanáruk Sikó Olga)

Legyünk mi is biológusok...

Sajnos az igen ritka Nagy Apolló-lepkét, mely kihalófélben van, mivel a juhok legeltetésével tápláléka megfogyatkozott, nem találtuk meg, viszont begyűjtöttük és este mikroszkóp alatt tanulmányoztuk a saktábla lepkét. A hullók közül kisebb riadalmat keltett a keresztes vipera látványa. Ezenkívül láttunk elevenszülő gyíkokat, melyek igyekeztek elbújni a fűben. Még a gyepi békával is megismerkedtünk, mely egy védett kétéltű faj. A fenyveshez érve a fenyőszajkót is megcsodálhattuk.

A nap végén Markó Bálint professzor előadásával gazdagodhattunk az emberi faj és a hozzá hasonló, valamint rokon fajokról. Megtudhattuk, hogy egyre több olyan fajt találnak, melyeket eddig nem ismertünk és több ezer évvel ezelőtt kihaltak. A Homo sapiens sapiens és ezen fajok összehasonlításával megismerhettük, melyek testfelépítésünk előnyei és hátrányai. A mai napon sok kérdésre kaptunk választ, azonban még több új tevődött fel bennünk, melyekre alig várjuk, hogy a jövő évi táborban ☺ megkapjuk a válaszokat.

Szerzők: BéSekk (Füstös Zsuzsa, Székely Ágota, Szilágyi Boglárka, Tóth József Alpár, tanáruk Köllő Zsolt)

Alakul a molekula

Mit jelenthet egy humánosnak a kémia? Hát, nem sokat... Mivel az iskola a periódusos rendszer oszlopaiban lévő szám- és betű kavalkád halmazát helyezi reflektorfénybe, így a színpalak mögött marad a kémia izgalmas oldala. Viszont ma Kovács Gábor és Kedves Endre Zsolt bebizonyította, hogy a kémia igenis ott van MINDENHOL – főleg Kolozsváron, de Kalotaszentkirályon is.

A nap egy kis ízelítővel kezdődött, hogy a hozzá nem értők is betekintést nyerhessenek a kémia összefüggéseibe. Megtudhattuk, hogy a szerelemre gerjedésnek kémiai háttere van, mint ahogy a hűtlenségnek is, és a stabil szerelem a szerotonin-oxitocint szabadít fel. Ugyanakkor az előadás alatt a Babeş-Bolyai Tudományegyetem fejlődéstörténetét is meghallgathattuk, mint ahogy az egyetemi diákélet izgalmas mivoltát is. Újra felelevenítettük a magyar Nobel-díjasok listáját mondván, hogy: „A magyart az Isten is vegyésznek teremtette”. A bioszenzorok kapcsán elhangzott egy poén is a rabszolgákkal.

Az elméleti fröccs után jött az igazán szaftos része a napnak: a kémiai kísérletek. Először is a két specialista szűrőpróba szerűen, az akkor kálium bikromátból és kénsavból elkészített alkoholszondával, letesztelte a társaság aprajánagyjának józanságát. Miután a társaság nagy részének poénszerűen pozitív tesztje volt, elkezdődhetek a kísérletek. Mindenki zsebét kiürítve 5 banisokat dobált az előadók tálcájára, amelyek felszínére (varázslat!) ezüstréteg képződött. Ennek oka az oldatban lévő ezüstnitrát volt. Ezt követte egy társunk segítségével előkészített kísérlet (igen, Alpár, te vagy az), mely kálium-permanganát és glicerin oldattal valósult meg. Sörös doboz tetejére porrá tört kálium-permanganát került, amelyre az említett oldatot csepegtette az előadó. Ez a reakció égést eredményezett. Ezt követően a mi kezünkben alakult a molekula, mivel meszet oldottunk ecetben. Továbbá az oxigénes víz felhasználásáról tudtunk meg többet: nem csak a hajukat szőkíteni akaró emberek pipere cucca, hanem az „elefánt fogkrém” egyik alapösszetevője. Ebben mosószer és kálium-jodidot feloldva jön létre a reakció.

A kísérletsorozat végső állomása egy vulkán volt, melynek miniatűr közeteit csupán ammónium bikromát alkotta. Ez tűzzel érintkezve heves kitörést eredményezett. Mi pedig porból lettünk, porrá leszünk.

Szerzők: Regélők (László Natália, Veres Evelin, tanáruk Tókos Ibolya)

Tapasztalatok a bölcs diák táborban...folyt. az 1. oldalról

A tábor első napján a csapatoknak lehetőségük nyílt megismerni egymást. A következő nap újabb alkalmat teremtett arra, hogy még jobban megismerjük társainkat a kommunikációs játékok révén. Ezekben a játékokban mindenki szóhoz jutott, mindenki kifejtette személyes véleményét, ezáltal tapasztalatot nyerhettünk, hogy milyen az, amikor az ember egy társasággal megosztja saját véleményét, mások előtt felvállalja azt. A játékok során arra is rájöhettünk, hogy a legtöbb kommunikációs játékban tilos beszélni, illetve arra, hogy egy számnak mekkora eszmei értéke tud lenni. A Töri-napon a kalotaszegi falvakba nyertünk betekintést, ahol többek közt azt is megtudhattuk, hogy énekszóval kaphatunk egy kis bivalytejet. A sztánai zötyögős út még jobban összerázta a társaságot, a csapatok már vígan daloltak egyik falutól a másikig a party-buszokban. A Varjúvárba is ellátogattunk, amelynek keletkezése kapcsán nagyon sok érdekes, olykor vicces előadás született és került bemutatásra az este folyamán. Nem csak a diákok gazdagodtak tapasztalatokkal, hanem a tanárok is a módszertani interdiszciplináris továbbképzések által. (:D). Az elméleti tudásunk mellett a fizikai erőletünket is összemérhettük a jóképű és cuki tesitanár jópofa játékaik során.

A nap hátralévő részében a kalotaszegi néptáncokkal, népdalokkal ismerkedhettünk meg. Pénteken a cudar időjárás előrejelzések ellenére mégis nekiindultunk a túrának, amely végül napfényesen zárult. A Vigyázó hegycsúcs szépsége a Fehér kövek elbűvölő látványa és a Menyasszonyfátyla vízesés lenyűgözte az összes táborlakót. Utunk során a fáradtság ellenére rengeteg információval gazdagodtunk az itteni növényekkel és állatfajokkal kapcsolatban. Bár mi az utolsó napon nem vehettünk részt, biztosak vagyunk benne, hogy minden táborozó számára érdekes volt.

A tábor végére elmondhatjuk, hogy egy igazi nagy családdá váltunk: a táborozók figyeltek egymásra, hiszen egy születésnapot is megünnepeztünk, és egy jó közösség kovácsolódott össze. Tudásunk bővítése mellett rengeteg embert megismertünk, sok véleményt hallottunk hisz sokan voltunk, sokfélék, és igazán örülünk, hogy részt vehettünk ebben a táborban és biztosak vagyunk benne, hogy évek múlva is vidáman fogunk visszaemlékezni erre az élménydús egy hétre.

Szerzők: Thunderbirds (Olasz Éva, Péter Beáta, Vass Melánia, tanáruk Novák Károly)

4+1 kérdés a faluportyáról

Amint fajunk neve is jelzi, az embernek emberségesnek kell lennie. A város rohanásában és zajában azonban gyakran hajlamosak vagyunk elfelejteni ezt az igen fontos részletkérdést. Semmi sem lehet meglepőbb annál, mint mikor egy viszonylag eldugott, de hagyományőrzéséről híres, legnagyobb részben magyarok által lakott faluban beállítasz egy házba azzal a kéréssel, hogy meg szeretnéd sétáltatni a tyúkjukat, és ahelyett, hogy rád csapnák az ajtót, beengednek és a lovat is kivezetik neked... Vélekedik legalábbis a Szószólók csapata. Saját véleményük mellett viszont kíváncsiak voltak arra is, hogy a többiek miként élték meg a július 30-i, délutáni „bölcs” harácsolást. Íme néhány válasz a feltett kérdésekre:

1.) Hova sétáltattátok a tyúkot?

- Vittük az orra után
- Ő sétáltatott minket
- Szárnyon fogva sétáltattuk a kapuig s vissza
- A miénk nem akart sétálni

2.) Milyen háztáji munkákat végeztetek?

- Takarítottunk a papi lakban
- Szénát forgattunk
- Felmertük a gabonát
- Cumisüvegből etettük a barit

3.) Hogyan fogadtak a helybeliek?

- Behívtak és tésztával kínáltak
- Végigfurikáztattak busszal a falun
- Elmesélték az emlékeiket
- Nem mutatták meg a kecskéjüket...mi ez?...Jogdíjas kecske?!

4.) Jellemezzétek egyszóban ezt a két és fél órát!

- Vízhólyagos
- Kihívás
- Póóóni
- Kaland

+1.) Szerintetek hol történt a „nagy leszámolás” a tábor ideje alatt?

- Nálunk (10-es szoba)
Cimbi lecsapta az összes legyűnkét
- A bolyais fiúknál
- 11-es szoba
- Magorék szobájában

A többi programhoz hasonlóan tehát a kalotaszentkirályi faluportya is élményekben gazdag esemény volt.

Szerzők: Szószólók (Köllő Magor- Őrs, Magyarai Mátyás, Sólyom László, Szabó Henrietta, tanáruk Sikó Olga)

Lapkiadó: Bölcs Diákok Tábor, Felelős kiadó: Kandó Noémi, Sólyom Réka,
A Szerkesztőbizottság tagjai: A bölcs diákok és vezetőik, Főszerkesztő: Mihályfalvi
Katalin, Tördelő-szerkesztő: Márton Katalin, Korrektúra: Molnár-Galaczi Júlia
Minden jog fenntartva!

Kalotaszentkirály, 2016

